

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

86.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 26-го Октября — 1834 — Wilno. Piątek. 26-go Października.

ВНУТРЕННИЕ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Вчерашняго числа прибылъ въ городъ Вильну, на возвратномъ пути въ С. Петербургъ, Г. Генераль отъ Кавалеріи, Генераль-Адъютантъ, Графъ Красинскій и остановился во Дворцѣ.

Санктпетербургъ, 13-го Октября.

Высочайшими Грамотами Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена *Св. Анны 1-й степени*, состоящій при Главнокомандующемъ 1-ю Арміею, Генераль-Маіоръ *Галафьевъ*, и *Св. Станислава 1-й степени*, Исправляющій должность Московскаго Оберъ-Полицмейстера, Генераль-Маіоръ *Цынскій*.

— Высочайшими Грамотами Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена *Св. Анны 1-й степени*, Императорскою Короною украшеннаго, Начальникъ Штаба 3-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса, Свиты Его Императорскаго Величества Генераль-Маіоръ Графъ *Толстой 2-й*; ордена *Св. Станислава 2-й степени*. Командиръ 2-й Бригады 7-й Легкой Кавалерійской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Гельфрейхъ 2-й*; Судья Верховнаго Трибунала Царства Польскаго *Келтковский*, и Судья Верховнаго Трибунала Царства Польскаго и Предсѣдатель Уголовнаго Трибунала Мазовецкаго Воеводства, *Покленковский*.

— Состоящій при Министрѣ Юстиціи Юрисконсультъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, Брилевичъ, согласно прошенію его, за разстроеннымъ здоровьемъ, Всемилостивѣйше уволенъ вовсе отъ службы.

— Государь Императоръ, по случаю кончины Почетнаго Опекуна, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника *Немцова*, Высочайше повелѣть соизволилъ, чтобы бывшія въ его завѣдываніи части остались: С. Петербургская Сохранная Казна въ Управленіи Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Кушниковъ, а Училище Глухонѣмыхъ въ Управленіи Почетнаго Опекуна, Тайнаго Совѣтника *Новосильцова*.

— Въ 1-й день минувшаго Сентября, на поднесенномъ отъ Святейшаго Правительствующаго Синода докладѣ, состоялся Высочайшій Указъ, о бытіи Синодальнымъ Членомъ и Экзархомъ Грузіи *Евгенію*, Епископу Минскому, съ возведеніемъ его въ санъ Архіепископа Карталинской и Кахетинской Епархіи.

— Въ 5-й день минувшаго Сентября, на поднесенномъ отъ Святейшаго Правительствующаго Синода докладѣ состоялся Высочайшій Указъ о переведеніи на открывшуюся восторжественной Минской Епархіи Архіерейскую вакансію, Калужскаго Епископа *Никанора*, съ возведеніемъ его въ санъ Архіепископа. (Св. П.)

Продолженіе рѣчи Г. Министра Финансовъ, при открытіи засѣданія Кредитныхъ Установленій.

БАНКЪ АССИГНАЦІОННЫЙ.

Масса выпущенныхъ въ народное обращеніе ассигнацій въ 1833 году, подобно какъ и въ предъидущіе годы, оставалась безъ всякаго измѣненія, составляя къ 1-му Январю 1834 года 595,776,310 р.

БАНКЪ ЗАЕМНЫЙ.

Капиталъ Банка подъ названіемъ Государственнаго, заключается къ 1834 году:

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

WILNO.

Вечора przybył do Wilna, w powrocie do St. Petersburga, JW. Jenerał Jazdy, Jenerał-Adjutant, Hrabia *Krasiński*, i stanął w pałacu.

Санкт-Петербургъ, dnia 13 Października.

Przez Najwyższe dyplomata, Najłaskawiey mianowani Kawalerami orderów: *S. Anny 1go stopnia*, znajdujący się przy Główno-Dowodzącym 1szą Armią, Jenerał-Major *Galafiejew*, i *S. Stanisława 1go stopnia*, Sprawujący obowiązek Moskiewskiego Ober-Policmeystra, Jenerał-Major *Cyński*.

— Przez Najwyższe dyplomata, Najłaskawiey mianowani Kawalerami: orderu *S. Anny 1go stopnia Cesarstką Koroną ozdobionego*, Naczelnik Sztabu 3go odwodowego Korpusu jazdy, Orszaku Jego Cesarskiej Mości Jenerał Major, Hrabia *Tolstoy 2gi*; orderu *S. Stanisława 2go stopnia*: Dowódzca 2ey Brygady 7mey dywizyi lekkiej jazdy, Jenerał-Major *Helreich 2gi*; Sędzia Najwyższego Trybunału Królestwa Polskiego *Kwiatkowski*, i Sędzia Najwyższego Trybunału Królestwa Polskiego i Prezydent Trybunału Kryminalnego Województwa Mazowieckiego *Poklenkowski*.

— Zostający przy Ministrze Sprawiedliwości Juriskonsultem, Rzeczywisty Radca Stanu *Brylewicz*, zgodnie z prośbą swoją, z przyczyny zruynowanego zdrowia, Najłaskawiey uwolniony zupełnie ze służby.

— CESARZ JEGOMOŚĆ, z okoliczności zgonu Honorowego Opekuна, Rzeczywistego Radcy Taynego *Nelidowa*, Najwyżey rozkazać raczył, ażeby byłe w jego zawiadywaniu części pozostały: St. Petersburgska Składowa Kassa w zarządzie Rzeczywistego Radcy Taynego *Kusznikowa*, a Szkoła Głuchoniemych w zarządzie Honorowego Opekuна, Radcy Taynego *Nowosilcowa*.

— Dnia 1go zeszłego Września, na podane od Najświętszego Rządzącego Synodu przełożenie, nastął Najwyższy ukaz, naczynający byđ Członkiem Synodu i Exarchą Gruzyi *Eugeniuszowi*, Biskupowi Mińskiemu, z wyniesieniem go na dostojność Arcy-Biskupa Kartalińskiej i Kachetińskiej Dyecezyi.

— Dnia 5go zeszłego Września, na podanem od Najświętszego Rządzącego Synodu przełożeniu, nastął Najwyższy ukaz, o przeniesieniu na odkryty drugiej klasy Mińskiej dyecezyi Arcy-Biskupa wakans, Katuskiego Biskupa *Nikanora*, z wyniesieniem go na dostojność Arcy-Biskupa. (P. P.)

Dalszy ciąg mowy P. Ministra Skarbu, na zageniu posiedzenia Kредытовыхъ Установіенъ.

BANK ASSYGNACYNY.

Massa puszczoney w obieg assygnat w roku 1833, podobnie jak w poprzedzających latach, zostawała niezmienną i wynosiła do 1 Stycznia 1834 r., 595,776,310 r.

BANK POŻYCZKOWY.

Kapitał Banku, wynosi na rok 1834:

Золотомъ 15,816 р. 69½ к.
Серебромъ 381,606 р. 17½ к.
Ассигнац. 18,747,277 р. 37½ к.
Въ томъ числѣ запаснаго, ассигнац. 1,000,000 р.
Резервнаго, составившагося изъ прибылей въ 1832 и 1833 годахъ:

Золотомъ 653 р. 48½ к.
Серебромъ 15,570 р. 32½ к.
Ассигнац. 2,709,324 р. 38½ к.

Къ 1833 году состояло въ обращеніи вкладовъ отъ разныхъ казенныхъ мѣстъ:

Серебромъ 30,723 р. 76 к.
Ассигнац. 178,532,589 р. 35½ к.

(въ томъ числѣ Государственнаго Коммерческаго Банка 112,478,073 р. 75 к. и С. Петербургскаго Опекунскаго Совета 3,162,421 р. 10 к.)

Отъ частныхъ лицъ:

Серебромъ 615 р. 59 к.
Ассигнац. 120,171,461 р. 32 к.

Въ 1833 г. вновь принято вкладовъ:

Отъ казенныхъ мѣстъ:
Ассигнац. 34,423,362 р. 45½ к.

(въ томъ числѣ Государственнаго Коммерческаго Банка 14,000,000 р.)

Отъ частныхъ лицъ:

Ассигнац. 29,529,136 р. 71½ к.
Возвращено вкладовъ:

Казеннымъ мѣстамъ:

Серебромъ 30,722 р. 31 к.
Ассигнац. 16,114,880 р. 99½ к.

(въ томъ числѣ С. Петербургскаго Опекунскаго Совета 3,280,109 р. 83 к.)

Частнымъ лицамъ:

Ассигнац. 30,906,905 р. 23 к.

На возвращенные вклады заплачено процентовъ и причислено оныхъ къ капиталамъ, не взятымъ вкладчиками по истеченіи годоваго срока:

Серебромъ 1,137 р.
Ассигнац. 12,775,829 р. 49½ к.

Къ 1834 г. осталось въ обращеніи Банка вкладовъ: принадлежащихъ казеннымъ мѣстамъ:

Серебромъ 1 р. 45 к.
Ассигнац. 204,293,895 р. 60 к.

(въ томъ числѣ Государственнаго Коммерческаго Банка 131,539,631 р. 77 к.)

Частнымъ лицамъ.

Серебромъ 639 р. 75 к.
Ассигнац. 122,789,292 р. 89½ к.

Всего вообще вкладовъ обращается къ 1834 г.

Серебромъ 641 р. 20 к.
Ассигнац. 327,083,188 р. 49½ к.

По ссудамъ:

Къ 1833 году состояло въ долгу:

На разныхъ казенныхъ мѣстахъ:

Серебромъ 130,000 р.
Ассигнац. 188,952,428 р. 36 к.

(въ томъ числѣ на Коммиссіи Погашенія долговъ 53,690,100 р. и на Государственномъ Казначействѣ сер. 130,000 руб. асс. 119,813,391 р. 50 к.)

На частныхъ заимщикахъ:

Золотомъ 16,134 р. 96 к.
Серебромъ 419,982 р. 95½ к.
Ассигнац. 127,686,838 р. 68½ к.

Выдано вновь въ ссуду и пересрочено прежнихъ займовъ:

Золотомъ 17,700 р.
Серебромъ 38,800 р.
Ассигнац. 56,245,320 р. 19 к.

(въ томъ числѣ разнымъ казеннымъ мѣстамъ и подъ залогъ арендъ асс. 30,883,134 р. 29 к.)

Поступило въ уплату по займамъ:

Капитала { Золотомъ 18,667 р. 38 к.
Серебромъ 182,368 р. 20 к.
Ассигнац. 24,474,981 р. 75 к.

Процентовъ { Золотомъ 1,549 р. 68 к.
Серебромъ 40,528 р. 87 к.
Ассигнац. 17,210,653 р. 23½ к.

По ссудамъ на 26 и 37 лѣтъ получено премій:

Серебромъ 13 р. 50 к.
Ассигнац. 71,336 р. 50 к.

Къ 1834 году въ долгу:

На разныхъ казенныхъ мѣстахъ:

Серебромъ 128,700 р.
Ассигнац. 217,941,574 р. 66 к.

(въ томъ числѣ на Коммиссіи

W złocie 25,816 р. 69½ к.
W srebrze 381,606 р. 17½ к.
W assygnatach 18,747,277 р. 37½ к.

W tej liczbie kapitał zapasny 1,000,000 r.

Kapitał rezerwowy, pozostały z zysków 1832 i 1833 roku:

W złocie 653 р. 48½ к.
W srebrze 15,570 р. 32½ к.
W assygnatach 2,709,324 р. 38½ к.

Na rok 1833 było w obrocie kapitałów wniesionych przez różne władze i zakłady publiczne:

W srebrze 30,723 р. 76 к.
W assygnatach 178,532,589 р. 35½ к.

(tu wchodzi kapitały Banku Handlowego 112,478,073 р. 75 к. i Petersburskiej Rady Opiekunczej 3,162,421 р. 10 kop.)

Wniesionych przez osoby prywatne:

W srebrze 615 р. 59 к.
W assygnatach 120,171,461 р. 32 к.

W roku 1833 przyjęto wniesionych kapitałów:

Od władz i zakładów publicznych:

W assygnatach 34,423,362 р. 45½ к.

(w tej liczbie Banku Handlowego 14,000,000 rubli.)

Od osób prywatnych:

W assygnatach 29,529,136 р. 71½ к.

Zwrócono lokacyy.

Władzom i zakładom publicznym:

W srebrze 30,722 р. 31 к.
W assygnatach 16,114,880 р. 99½ к.

(w tej liczbie Rady Opiekunczej Petersburskiej 3,280,109 р. 83 kop.)

Osobom prywatnym.

W assygnatach 30,906,905 р. 23 к.

Od zwróconych kapitałów zapłacono procentów i doliczono do kapitałów, nie wziętych przez właścicieli po upływie rocznego terminu:

W srebrze 1,137 р.
W assygnatach 12,775,829 р. 49½ к.

Na rok 1834 pozostało w obrocie Bankowym kapitałów, będących własnością władz i zakładów publicznych:

W srebrze 1 р. 45 к.
W assygnatach 204,293,895 р. 60 к.

(w tej liczbie Banku Handlowego 131,539,631 р. 77 kop.)

Prywatnym osobom.

W srebrze 639 р. 75 к.
W assygnatach 122,789,292 р. 89½ к.

W ogóle na rok 1834 Bank ma w obrocie wniesionych kapitałów:

W srebrze 641 р. 20 к.
W assygnatach 327,083,188 р. 49½ к.

Pożyczki Banku.

W roku 1833 należało Bankowi długu:

Od różnych władz i zakładów publicznych:

W srebrze 130,000 р.
W assygnatach 188,952,428 р. 36 к.

(w tej liczbie od Kommissyi Umorzenia Długów Państwa 53,690,100 rub. i na Podskarbstwie Państwa sreb. 130,000, assyg. 119,813,391 rub. 50 kop. ass.)

Od prywatnych dłużników:

W złocie 16,134 р. 96 к.
W srebrze 419,982 р. 95½ к.
W assygnatach 127,686,838 р. 68½ к.

Dano na nowe pożyczki i rozłożono z dawnych na dalsze raty:

W złocie 17,700 р.
W srebrze 38,800 р.
W assygnatach 56,245,320 р. 19 к.

(w tej liczbie rozmaitym rządowym zakładom i pod zastaw arend i starostw assyg. 30,883,134 р. 29 к.)

Weszło na wypłatę pożyczek.

Kapitału { W złocie 18,667 р. 38 к.
W srebrze 182,368 р. 20 к.
W assygnatach 24,474,981 р. 75 к.

Procentów { W złocie 1,549 р. 68 к.
W srebrze 40,528 р. 87 к.
W assygnatach 17,210,653 р. 23½ к.

Od pożyczek na lat 26 i 37 wzięto premii:

W srebrze 13 р. 50 к.
W assygnatach 71,336 р. 50 к.

Na rok 1834 winne były:

Rozmaite władze i zakłady publiczne.

W srebrze 128,700 р.
W assygnatach 217,941,574 р. 66 к.

(w tej liczbie Kommissya Umorze-

Погашенія долговъ 53,690,100 р.
и на Главномъ Казначействѣ
сер. 128,700 р. асс. 145,713,303 р.
1 к.)

На частныхъ заимщикахъ:

Золотомъ 15,167 р. 58 к.
Серебромъ 277,714 р. 75½ к.
Ассигнаціями 130,468,303 р. 82½ к.

Въ 1833 году пріобрѣтено Банкомъ чистой прибыли:

Золотомъ 1,410 р.
Серебромъ 42,718 р. 60 к.
Ассигнаціями 4,575,235 р. 6½ к.

Всѣ сїи операціи совокупно простираются ассигнаціями на 227,679,857 р. 58½ к.

Всѣхъ вообще сборовъ Банка было въ 1833 году:

Звонкою монетою 1,335,695 р. 79 к.
Ассигнаціями 588,582,409 р. 29½ к.

(Окончаніе впрѣдъ.)

Рига, 1-го Октября.

Въ теченіе прошедшаго Сентября мѣсяца прибыло къ здѣшнему порту 130 купеческихъ кораблей, а отбыло 153. Всего жъ съ открытія нынѣшней навигаціи въ полученіи состоитъ 887, а въ отправленіи 793 кораблей. (Спб. В.)

Одесса, 25-го Сентября.

По коммерческимъ письмамъ изъ Александріи (въ Египтѣ), торговые обороты въ семъ городѣ весьма слабы, и ограничиваются только отправкою въ Европу хлопчатой бумаги Макко. Зерновый хлѣбъ въ Египтѣ уже не обращаетъ на себя большаго вниманія, потому, что Паша предпочитаетъ оному воздѣлываніе хлопчатой бумаги, доставляющей ему отъ 16 до 20 Испанскихъ піастровъ на центнеръ, вмѣсто 3 или 5, которые бы онъ могъ получить съ такого же количества зерноваго хлѣба. Съ нѣкотораго времени въ Египтѣ не болѣе заготовляютъ хлѣба, какъ сколько необходимо для двухрѣдоваго продовольствія. (О. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Швеція и Норвегія.

Стокгольмъ, 5-го Октября.

Говорятъ, будто Конституціонный Комитетъ сдѣлалъ, между прочимъ, предложеніе Штатамъ, чтобы иностранцы, которые проживутъ въ Королевствѣ десять лѣтъ и въ это время будутъ платить всѣ подати и налоги, и которыхъ обязанности относительно иностранныхъ державъ прекратятся въ теченіе послѣднихъ пяти лѣтъ, въ слѣдствіе учиненной ими присяги на подданство Швеціи, пользовались правами наравнѣ съ природными Шведами, но не могли бы только быть допускаемы въ должности Королевскихъ Совѣтниковъ или Коммендантовъ крѣпостей.

— 29-го числа избранъ сословіемъ Дворянства, на мѣсто умершаго Графа Кронгельма, въ Предсѣдатель Коммиссіи о Государственномъ долгѣ Ландесгауптманъ Баронъ Реламбъ.

7-го Октября.

Вчера прибылъ сюда новый Британскій Посланникъ при нашемъ Дворѣ Г. Кромвелль-Дисброве.

— Начальство Лундскаго Университета напечатало письмо Наслѣднаго Принца, въ коемъ Его Высочество, какъ Канцлеръ Университета, предлагаетъ, на случай распространенія холеры до Лунда, устроить въ семъ городѣ особенный госпиталь для студентовъ и составить изъ Членовъ Медицинскаго Совѣта временную врачебную Управу. Предложеніе сїе немедленно приведено въ дѣйствіе. (Спб. В.)

Швейцарія.

Съ береговъ Женевскаго озера пишутъ отъ 30-го Сентября: „Вамъ покажется невѣроятнымъ, что безумная экспедиція Поляковъ и Италіянцевъ въ Савойю еще не совершенно вразумила здѣшніе безпокойные умы. Они все еще помышляютъ о подобномъ предпріятіи противъ Савойи и о заключеніи для сей цѣли тѣсныхъ связей съ Ліономъ и Греноблемъ. Женевская Полиція строго наблюдаетъ за множествомъ иностранцевъ, которые въ открытыхъ пограничныхъ мѣстахъ снимаютъ планы. Одинъ изъ главныхъ Женевскихъ радикаловъ, Г-нъ Турелъ, изъ Монпелье, опредѣленъ Экстраординарнымъ Профессоромъ Французской Литературы и Истории въ Бернѣ, съ жалованьемъ по 2000 Швейцарскихъ франковъ; это мѣсто было сперва назначено извѣстному Профессору Моннару, изъ Лозанны; но требованія его были слишкомъ велики.“

Невшатель, 4-го Октября.

Въ нашемъ Кантонѣ сборъ винограда повсюду дѣлательно производится, и такъ изобилуетъ, что давно уже не бывало подобнаго. (Спб. В.)

нія долговъ 53,690,100 р., Глѣвна
Kassa 128,700 р. ср. и 145,713,303
rub. 1 kop. ass.)

Приватні дѣлзники:

W злоте 15,167 р. 58 к.
W серебрѣ 277,714 р. 75½ к.
W ассигнатахъ 130,468,303 р. 82½ к.

W roku 1833 Bank odniósł czystego zysku:

W злоте 1,410 р.
W серебрѣ 42,718 р. 60 к.
W ассигнатахъ 4,575,235 р. 6½ к.

Wszystkie te operacye dochodzą razem do 227,679,857 rubli 58½ kop. assyg.

Ogół obrótów Banku wynosił w roku 1833:

W brzęcącey monecie 1,335,695 р. 79 к.
W ассигнатахъ 588,582,409 р. 29½ к.

(Dokończenie nastąpi.)

Рыга, 1-го Паўдзiernика.

Въ ciągu upłynionego Września, przybyło do tu-teyszego portu 130 okrętów kupieckich, a wypłynęło 153. Wszystkich zaś od rozpoczęcia tegoroczney żeglugi liczą okrętów: przybyłych 387, wyszłych 793. (G.S.P.)

Одесса, 25-го Września.

Podług listów handlowych z Alexandryi (w Egipcie) czynności handlowe w tém mieście bardzo są słabe, i ograniczają się tylko przesyłaniem do Europy bawełny Makko. Zboże nie zwraca już na siebie wielkiej w Egipcie uwagi, dla tego, że Basza przekłada nad nie uprawę bawełny, przynoszącej mu od 16 do 20 piastrow hiszpańskich na centnarze, zamiast 3 lub 5, któreby mógł mieć w zysku z takiejże ilości zboża. Od niejakiго czasu w Egipcie tyle tylko robią zapasu zboża, ile koniecznie na dwa lata potrzeba. (G. O.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Szwecya i Norwegia.

Sztokholm, dnia 3 Października.

Mówią, iż jakoby Komitet Konstytucyjny, między innemi rzeczami, podał Stanom, ażeby cudzoziemcy którzy przemieszkają w Królestwie lat dziesięć, i przez ten czas opłacać będą wszystkie podatki, a których obowiązki względem obcych Mocarstw ustana w przeciągu ostatnich lat pięciu, skutkiem wykonanej przez nich przysięgi na poddaństwo Szwecyi, używali praw zarówno z rodowitemi Szwedami, pod warunkiem jednak, ażeby nie byli naznaczani na urząd Królewskich Radców, lub na Komendantów twierdz.

— Dnia 29 wybrany ze Stanu Szlachty, na miejsce zmarłego Hrabiego Kronhelma, Prezydentem Kommissyi długów Państwa, Landeshauptmann Baron Relamb.

Dnia 7.

Przybył tu wczora nowy Angielski Posel przy naszym Dworze P. Cromwell-Pisbrowe.

— Zwierzchność Uniwersytetu w Lund wydrukowała list Xięcia Następcy, w którym J. K. W. poleca, w razie rozszerzenia się cholery do Lundu, urządzić w tém mieście osobny szpital dla studentów i złożyć z Członków Rady Medycznej czasową Administracyą lekarską. Zajęto się natychmiast wykonaniem tego polecenia. (G. S. P.)

Szwajcarska.

Od brzegów jeziora Genewskiego piszą pod d. 30 Września: „Wyda się W. P. na niepodobnem do prawdy, że nierozsądna wyprawa Polaków i Włochów do Sabaudyi jeszcze nie zupełnie oświeciła tutejsze niespokojne umysły. Ciągłe jeszcze marzy się im o podobnem przedsięwzięciu przeciwko Sabaudyi, i o zawarciu w tym celu ścisłych związków z Lyonem i Grenoblem. Politycy Genewska czuynie ma oko na wielką liczbę cudzoziemców, którzy w otwartych miejscach pogranicznych zdejmują plany. Jeden z głównych Genewskich radykalistów, P. Tourel z Montpelier, przeznaczony na nadzwyczajnego Professora Literatury i Historii francuzkiej w Bernie z roczną płacą 2,000 franków Szwajcarskich; miejsce to było pierwiej ofiarowane znajomemu Professorowi Monnare z Lauzanny, ale żądania jego były zbyt wielkie.“

Neufchatel, 4-го Паўдзiernика.

W naszym Kantonie wszędzie czynnie zajmują się zbiorom wina, które tak jest obfite, jak oddawna już nie było podobnego. (G.S.P.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 18-го Октября.

Третьяго дня, Король и Королевская фамилія, выѣхавъ послѣ обѣда изъ Сенъ-Клу, возвратились въ Тюллеры.

— Послѣ двухъ мѣсяцевъ, вчера первый разъ, всѣ 7 Министровъ собрались въ Совѣтъ, который въ Тюллеры продолжался еще послѣ четырехъ часовъ.

— Лордъ Гранвилль и Графъ Анноны имѣли вчера продолжительное совѣщаніе съ Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ. Опять крупно поговаривають объ очищеніи Анконы.

— Испанскій Посоль, Графъ Фріасъ, получивъ вчера какія-то депеши отъ 2 курьеровъ, одного изъ Мадрида, а другого изъ Лондона, имѣлъ сегодня совѣщаніе съ Лордомъ Гранвиллемъ.

— Газета Часы пишетъ, что Голландско-Бельгійскія обстоятельства, нынѣшнюю зиму будутъ кончены въ Парижѣ, при посредничествѣ Графа Поццо-ди-Борго.

— Кажется, что Храмники не много съискали себѣ послѣдователей.

— Изъ Тулона отъ 11-го сего мѣсяца пишутъ, что чрезъ нѣсколько дней флотъ возвратится въ гавань сего города и останется въ немъ зимовать.

19-го Октября.

Герцогъ Жоєнвильскій, вечеромъ 16-го числа прибылъ въ Брестъ.

— Г. Мартенъ, Посланникъ Французской въ Ганноверъ, третьяго дня прибылъ въ Парижъ.

— Газета, *Indicateur de Bordeaux*, отъ 16-го пишетъ: Въ сію минуту, когда мы пишемъ, Мина долженъ былъ принять начальство арміи. Всѣ колонны войскъ Королевы сосредоточились въ округъ Пампелуны, и все предсказываетъ, что будутъ предприняты рѣшительнѣйшія мѣры. Въ Ласъ Бернось находятся войска Родила, въ Пуента-Ларейна корпусъ Лоренца, колонна Ораеса занимаетъ Урбаносъ. Извѣстіе о занятіи Карлистами города Бильбао еще не подтвердилось. *Завала* дѣйствительно къ нему было приближился, но твердость гарнизона и національной гвардіи склонили его оставить свое намѣреніе, и онъ съ малымъ урономъ ретировался. Неизвѣстно съ вѣрностію, велѣлъ ли застрѣлить *Цумалакарреви Е-раза*.

— Вчера Король занимался попеременно съ Министрами Военнымъ, Юстиціи и Просвѣщенія.

— Во Французскомъ Вѣстникѣ напечатано: „Скоро будемъ имѣть вторую поездку въ Фонтенебло, въ миниатюрномъ видѣ. Князь Орлеанскій намѣренъ нѣсколько дней провести у Князя Талейрана въ замкѣ Валансе. Покои, занимаемые некогда Фердинандомъ VII, великолѣпно приготовлены для пребыванія Герцога. Приглашено также отсюда много особъ Королевской свиты и Дипломатической Корпусъ. Князь Талейранъ и Княгиня Дино готовятся къ приему дѣйствительно Монархическому. Празднествамъ симъ ни въ чемъ не будетъ недостатка, даже въ гласности: ибо главный Идатель Журнала Преній находится въ числѣ приглашенныхъ, и вѣрно изъ Валансе, равно какъ и прежде изъ Фонтенебло, будетъ онъ читателямъ своимъ доставлять обстоятельныя извѣстія. Будутъ и такіе, которые въ посѣщеніи своемъ не оставятъ усматривать политическую цѣль.

— Г. Дюшатель имѣлъ вчера продолжительное совѣщаніе съ Членами Нидерландско-Бельгійской торговой Комиссіи.

— Изъ Марсели отъ 14-го Октября уведомляютъ, что ужасные вѣтры съ Юга много причинили поврежденій въ тамошней гавани.

20-го Октября.

Герцогъ Жоєнвильскій вчера вечеромъ прибылъ обратно въ Тюллеры изъ морской своей экспедиціи.

— Мониторъ извѣщаетъ, что Правительство получило отъ 14-го извѣстіе о представленіи Финансовою Коммиссіею Палаты Прокураторовъ мнѣнія, относительно заграничнаго займа, съ присоединеніемъ проекта закона по сему же предмету съ нѣкоторыми перемѣнами; въ ономъ проектѣ предназначено признать и Гебгардовскій заемъ. Отъ сего извѣстія облигаціи сего займа возвысились болѣе трехъ процентовъ.

— По Парижскому Журналу, Денъ Карлосъ 10-го ч. былъ въ Онатѣ, Юнта же находилась въ Санъ-Эстебанѣ. Жорегви будто разбилъ инсургентовъ близъ Виллафранка. (A. P. S. Z.)

ИТАЛІЯ.

Como, 26-го Сентября.

Императорскій Губернаторъ Ломбардіи, Графъ Гартигъ, 22-го числа положилъ основаніе памятни-

FRANCYA.

Paryż, dnia 18 Października.

Zawczora, Król i Familia Królewska po południu z St. Cloud wyjechali i powrócili do Tuilleryow.

— Po dwóch miesiącach wczora pierwszy raz wszyscy siedm Ministrów zgrupowali się na Radę, która w Tuilleryach przeciągnęła się aż po 4tey.

— Lord Granville i Hrabia Appony wczora długą mieli konferencyą z Ministrem stosunków zewnętrznych. Znowu bardzo mówią o oczyszczeniu Ankony.

— Poseł hiszpański, Hrabia Frias, otrzymał wczora gońca jednego z Madrytu, a drugiego z Londynu. Dzisiaj miał naradę z Lordem Granville.

— Gazeta Temps pisze, że sprawa Hollendersko-Belgijska tej zimy ma być ukończona w Paryżu, przy pośrednictwie Hrabiego Pozzo-di-Borgo.

— Zdaje się, że Templaryusze nie wiele znaleźli swych zwolenników.

— Z Tulon pod dniem 11 t. m. piszą, że flota za kilka dni do portu tego miasta powróci i zimować w nim będzie.

Dnia 19.

Xiążę Joinville wieczorem dnia 16 do Brestu przybył.

— P. Martin, Poseł Francuzki w Hannoverze, zawczora do Paryża przybył.

— *Indicateur de Bordeaux* pod dniem 16 zawiera: „W chwili, kiedy to piszemy, Mina objąć musiał dowództwo. Wszystkie kolonne woyska Królowey ścigały się około Pampelony, i wszystko zapowiada, że energiczne środki przedsięwzięte będą. W Las Bernos są woyska Rodila; w Puente-la Reina Korpus Lorenzo; kolumna Oraesa zainduje Urbanos. Wiadomość o wzięciu Bilbao przez Karolistów jeszcze się nie potwierdziła. Wprawdzie Zawala zbliżył się być do tego miasta, ale trzymanie się załogi i gwardyi narodowej skłoniły go do odstąpienia swego przedsięwzięcia; i z niejaką cofnął się stratą. Niepewną także jest pogłoska, że Zumala-Carreguy kazał rozstrzelać Erasą.

— Wczora pracował Król naprzemian z Ministrami Woyny, Sprawiedliwości i Oświecenia.

— W Kuryerze Francuzkim czytamy: „Wkrótce będziemy mieli powtórzenie podróży do Fontainebleau w miniaturze. Xiążę Orleanu ma kilka dni przebydzieć u Xięcia Talleyranda w Valençay. W dawniejszym mieszkaniu Ferdynanda VII, zrobione są wielkie przygotowania do przyjęcia Xięcia. Zaproszono tu wiele osób z Orszaku Królewskiego i Korpus dyplomatyczny. Xiążę Talleyrand i Xiężna Dino mają w tym dniu z monarchiczną pompą wystąpić. Nie tym uroczystościom niedostawać nie będzie, nawet głośności, gdyż główny redaktor *Dziennika Rozpraw* jest w liczbie zaproszonych, i zapewne on z Valençay również jak pierwszy z Fontainebleau będzie dla swych czytelników obszernie podawał wiadomości. Będą i tacy, którzy tym odwiedzinom polityczny cel przyznawać zechcą.

— P. Duchatel długą miał wczora konferencyą z Członkami Niderlandzko-Belgijskiej Handlowey Kommissyi.

— Z Marsylii pod d. 14 Października piszą, że straszne wiatry południowe, zrzuciły w tamiecznym porcie wielkie szkody.

Dnia 20.

Xiążę Joinville wczora wieczorem przybył z podróży swej morskiej do Tuilleryow.

— Monitor obwiescił, że Rząd pod dniem 14 otrzymał wiadomość o podaniu przez Kommissyą Skarbową Izby Prokuradorów, zdania sprawy o długach zagranicznych; do raportu tego przyłączony jest przyjęty z niektórymi odmianami projekt prawa w tej rzeczy, w którym, zastrzeżone uznanie pożyczki Guebardowskiej. Po tej wiadomości, więcey jak 3½ podniosły się papiery tej pożyczki.

— Podług *Dziennika Paryżkiego*, Don Carlos 10go był w Onate, a Junta w San-Estevan. Jaureguy miał pobić insurgentów pod Villafranca. (A. P. S. Z.)

WŁOCHY.

Como, dnia 26 Września.

Cesarzski Gubernator Lombardyi, Hrabia Hartig, dnia 22 założył fundamenta pomnika, który ma być

ку, который воздвигнется здѣсь знаменитому *Воль-тѣ*, и будетъ состоять изъ статуи работы Кавалера Помпео *Марези*.

— Его Величество Король Баварскій, на пути въ Южную Италію, проѣхалъ вчера чрезъ Болонью.

Туринъ, 30-го Сентября.

Король назначилъ Герцога Савойскаго Начальникомъ Шамберійскаго Дворянскаго эскадрона стрѣлковъ.

— Дорога чрезъ Симплонъ, испорченная послѣдними бурями, теперь совершенно исправлена. (*Спб. В.*)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 20-го Сентября.

Необыкновенная дѣятельность, господствовавшая нѣкоторое время въ военномъ Департаментѣ, начинается ослабѣвать. Это подаетъ надежду на сохраненіе мира. (*Спб. В.*)

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 27-го Сентября.

Донъ Педро завѣщалъ ипагу, которую носилъ въ Оporto, Принцу Лейхтенбергскому, коего ежедневно ожидаютъ въ Лиссабонъ. (*Спб. В.*)

Варшава, 24-го Октября.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ
ВСЕРОССИЙСКИЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКИЙ,

и прочая, и прочая, и прочая.

Даровавъ Манифестомъ Нашимъ отъ 20-го Октября (1-го Ноября) 1831 года, общее всепрощеніе подданнымъ Нашимъ Царства Польскаго, исключили Мы изъ оного самыхъ токмо главныхъ зачинщиковъ возникшаго тамъ мятежа.

Особый уголовный судъ, повелѣніемъ Нашимъ отъ 13-го Февраля 1832 года учрежденный въ Варшавѣ, для сужденія по законамъ таковыхъ Государственныхъ преступниковъ, кончилъ порученное ему дѣло.

Разсмотрѣвъ представленный Намъ рапортъ оного Суда, а равно и приговоръ его противу выше сказанныхъ преступниковъ опредѣленный, и сохраняя въ памяти, въ своемъ времени учиненное въ Божѣ почивающимъ Цесаревичемъ Великимъ Княземъ КОНСТАНТИНОМЪ ПАВЛОВИЧЕМЪ, въ пользу ихъ ходатайство, дабы Мы не отнимали имъ, сколько возможно будетъ, милости Нашей, соглашаясь вмѣстѣ съ тѣмъ долгъ справедливости и уваженія законовъ, съ чувствами милосердія; наконецъ принимая въ уваженіе раскаяніе, оными жъ преступниками оказанное, признали Мы приличнымъ облегчить наказаніе, коему они приговорены Судомъ; и въ слѣдствіе сего Повелѣваемъ:

1. Преступники, кои по особенно важнымъ ими сдѣланнымъ преступленіямъ, по силѣ существующихъ законовъ, къ смертной казни приговорены, а именно:

Подпоручикъ Петръ Высоцкій, Подпоручикъ Францискъ Мальчевскій, Помѣщикъ Калинскаго Воеводства Викентій Немоевскій и рядовой Фома Пржыбыльскій, освободивъ ихъ отъ опредѣленной имъ смертной казни, сослать въ каторжныя работы въ Сибирь: Высоцкаго на 20 лѣтъ, Мальчевскаго на 18 лѣтъ, Пржыбыльскаго на 15 лѣтъ, и Немоевскаго на 10 лѣтъ.

2. Приговоренныхъ Судомъ къ тяжелому заточенію: Подпоручика Людвика Хржонстовскаго на 12 лѣтъ и Подпоручика Станислава Прокоповича на 10 лѣтъ, а равно и приговореннаго къ 10-лѣтнему тяжелому заточенію Подпоручика Франциска Стипулковскаго, вмѣсто сказанныхъ наказаній, выслать для работъ въ крѣпостяхъ: Хржонстовскаго на 10 лѣтъ, двое жъ послѣднихъ на 8 лѣтъ, cadaго.

3. Приговоренныхъ къ тяжелому заточенію преступниковъ, именно: Унтер-Офицера Юсафата Наполеона Вояковского на 6 лѣтъ, Унтер-Офицеровъ Николая Кошевскаго, Ивана Вольскаго, Игнатія Билла, Викентія Ленчовскаго, Адольфа Курцевскаго, Гаспара Бабскаго, Нерія Рожанскаго и Подпоручика Фому Кицинскаго на 4 года, вмѣсто сихъ противу нихъ опредѣленныхъ наказаній, отослать въ арестантскія крѣпостныя роты: Вояковского на 5 лѣтъ, прочихъ же на 3 года.

4. Приговоренныхъ опредѣленіемъ Суда на 3-лѣтнее тяжелое заточеніе Унтер-Офицеровъ: Fortunata Виллобыльскаго, Александра Богуславскаго, Северина Гродзинскаго и Фельдфебеля Юсифа Рожнецкаго, а равно и приговореннаго къ такому жъ тяжелому на 2 года заточенію ученика Войцѣха Слабовскаго, отослать въ арестантскія крѣпостныя роты, 4-хъ первыхъ на 2 года, а послѣдняго на 1 годъ.

взнесенъ стѣнному *Вольте*; бѣдѣе то посѣгъ работы Кавалера *Pompeo-Marcezi*.

— Król Jmć Bawarski, jadąc do Włoch-Południowych, przejechał wczoraj przez Bononię.

Turyn, 30 Września.

Król przeznaczył Xięcia Sabaudzkiego na Naczelnika Szlachetnego Szwadronu strzelców Szamberyjskich.

— Droga Symplonska, zepsuta przez ostatnie burze, teraz zupełnie naprawiona. (*G.S.P.*)

ТУРЦЯ.

Konstantynopol, dnia 20 Września.

Nadzwyczajna czynność, panująca przez czas jakiś w Wojennym Departamencie, zaczyna się zmniejszać; czyni to nadzieję utrzymania pokoju. (*G. S. P.*)

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 27 Września.

Don Pedro szpadę, którą w Oporto nosił, zapisał testamentem Xięciu Leuchtenbergskiemu, którego codziennie oczekują w Lishonie. (*G. S. P.*)

Warszawa, dnia 24 Października.

Z BOŻEY ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ WSZĘCH ROSSYY,
KRÓL POLSKI

etc. etc. etc.

Udzielając przez Manifest Nasz z dnia 20 Października (1 Listopada) 1831 roku, ogólne przebaczenie poddanym Naszym Królestwa Polskiego, wyłączyliśmy jedynie z pod takowej amnestyi istotnych sprawców wy-nikłego tamże rokосу.

Oddzielny Sąd Kryminalny, postanowieniem Naszym z dnia 13 Lutego 1832 roku w Warszawie ustanowiony, dla sądenia, według praw, takowych zbrodniarzy Stanu, ukończył powierzoną mu czynność.

Roztrząsnąwszy przedstawiony NAM rapport tegoż Sądu, nie mniej wyrok, przez niego względem pomienionych winowayców wydany, i zachowując w pamięci uczynione w swym czasie przez w Bogu spoczywającego CESARZEWICZA WIELKIEGO XIĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA, wstawienie się za niemi, abyśmy nie odmawiali im, o ile byż może, Łaski Naszej; godząc przytém obowiązkiem sprawiedliwości i powagi praw, z uczuciami miłosierdzia; nakoniec biorąc na uwagę żal przez tychże winowayców okazany, Uznaliśmy, przyzwolitęm złagodzić kary, przeciw nim przez Sąd wyrzeczony: w skutek czego Rozkazu-jemy:

1. Przestępcy, którzy z powodu szczególnej ważności popełnionych przez nich zbrodni, w moc istniejących praw, na karę śmierci osądzeni zostali, a mianowicie:

Podporucznik Piotr Wysocki, Podporucznik Franciszek Malczewski, Obywatel Województwa Kaliskiego Wincenty Niemojowski i żołnierz Tomasz Przybylski, uwolnieni byż mają od wyrzeczoney przeciw nim kary śmierci, i odesłani zostaną do robót w kopalniach na Syberyi: Wysocki na lat dwadzieścia, Malczewski na lat ośmnaście, Przybylski na lat piętnaście, a Niemojowski na lat dziesięć.

2. Skazani przez Sąd na karę warownego więzienia: Podporucznik Ludwik Chrzastowski na lat dwa-nastę i Podporucznik Stanisław Prokopowicz na lat dziesięć, jako też osadzony na dziesięcioletnie ciężkie więzienie Podporucznik Franciszek Stypułkowski, mają, zamiast odbycia kar pomienionych, byż odesłani do robót fortecznych: Chrzastowski na lat dziesięć, drudzy zaś dwaj każdy na lat ośm.

3. Skazani na ciężkie więzienie winowaycy, jako to: Podoficer Józefat Napoleon Wojakowski na lat sześć, Podoficerowie: Mikołaj Koszewski, Jan Wolski, Ignacy Bill, Wincenty Łenczowski, Adolf Kurcewski, Gasper Babski, Nereusz Rożański i Podchorąży Tomasz Kiciński na lat cztery, w miejsce odbycia wyrzeczonych przeciw nim kar, oddani będą do rot areztanckich fortecznych: Wojakowski na lat pięć, inni zaś na lat trzy.

4. Skazani wyrokiem Sądu na karę trzechletniego więzienia ciężkiego Podoficerowie: Fortunat Wielobylski, Alexander Bogusławski, Seweryn Grodziński i Feldfel Józef Rożniecki, oraz skazany na dwóletnie także więzienie uczeń Wojciech Słabowski, oddani będą do rot areztanckich fortecznych, pierwsi czterey na lat dwa, a ostatni na rok jeden.

5. Таковому же наказанію, въ продолженіи времени опредѣленіемъ Суда назначенному, подвергается ученикъ Гипполитъ Ржевускій, приговоренный на 1 годъ тяжелаго заточенія.

6. Унтеръ-Офицеры: Михаила Бенбновскаго и Рафаила Водзынскаго, приговоренныхъ Судомъ на заключение въ домъ наказанія и исправленія, перваго на 2 года, а послѣдняго на 1 годъ, выдержать въ тѣхъ же домахъ: Бенбновскаго 1 годъ, а Водзынскаго согласно опредѣленію Суда.

7. По уваженію раскаянія, оказаннаго оставшимъ Подполковникомъ Карломъ Злинскимъ, опредѣленіемъ Суда приговореннаго на 1 годъ тяжелаго заточенія, и по уваженіи показанія сего, что къ принятію званія Вице-Презеса противузаконнаго правительства, въ Закрочимъ возобновленнаго, принужденъ онъ былъ угрозами мятежниковъ, особливо же того обстоятельства, что сказанный Злинскій вскорѣ по оставленіи службы въ ихъ рядахъ, возобновилъ клятвенное обещаніе на подданническую Намъ вѣрность, и явился предъ Судомъ, дать ему Намъ — Всемогущейшее прощеніе и освободить отъ опредѣленнаго противу него Судомъ наказанія.

8. Касательно же прочихъ преступниковъ, въ присоединенномъ при семъ спискѣ поименованныхъ, которые послѣ усмиренія мятежа скрылись, бывъ обвинены о преступленія, изъ подъ Милостивѣйшаго всепрощенія Манифестомъ Нашимъ дарованнаго исключенныхъ, и по двукратномъ, согласно 65 статьи повелѣній Нашего отъ 13-го Февраля 1832 года вызовѣ для явки въ Судъ къ назначенному сроку, сего не исполнили, и которые въ послѣдствіи времени силою открытыхъ посредствомъ изслѣдованія доказательствъ, утверждающихъ въ тѣхъ важныхъ ихъ преступленіяхъ и злодѣяніяхъ, онымъ Судомъ сужденны, на основаніи уголовного положенія Царства Польскаго, онымъ приговоренныхъ, и поименованныхъ въ сказанномъ спискѣ, первыхъ 249 преступниковъ къ смертной казни повѣшеніемъ на висѣлицѣ; прочихъ же 9 къ казни усѣченія головы мечемъ, остальныхъ же 7 къ тяжелому заточенію, со всѣми дѣйствіями и послѣдствіями отъ таковыхъ, по силѣ законовъ, наказаній, — Повелѣваемъ, лишивъ оныхъ преступниковъ всѣхъ правъ, каждому изъ нихъ присвоенныхъ, приговоренныхъ противу нихъ смертныхъ казни, а равно и заточенія, замѣнить для всѣхъ ихъ, на спискѣ показанныхъ, изгнаніемъ на всегда изъ Царства Польскаго и съ прочихъ подвластныхъ Намъ земель Имперіи Нашей. Ежелибы который изъ оныхъ преступниковъ, явно или тайно, въ предѣлы Имперіи или Царства когда либо возвратился, таковой подвергается дѣйствіямъ Судомъ опредѣленнаго противу него приговора по всей строгости полевала Уголовнаго Положенія Дѣйствующей Арміи.

9. Дальнѣйшее изслѣдованіе для открытія всѣхъ первоначальныхъ начинаній бывшаго мятежа, а равно и для открытія прочихъ онаго соучастниковъ, равно же и для отысканія лицъ подозрѣваемыхъ въ участіи въ политическихъ преступленіяхъ, вовсе прекратить и никакихъ новыхъ въ семъ отношеніи дѣйствій по уголовному положенію вновь не начинать. Особенный Уголовный Судъ закрыть; акты же надлежащимъ порядкомъ, куда слѣдуетъ, передать; обо всемъ же семъ Намѣстнику Нашему Царства Польскаго предоставить учинить надлежащія распоряженія.

10. Исполненіе нынѣшняго повелѣнія Нашего, которое вмѣстѣ съ приложеннымъ при ономъ спискомъ должно быть помѣщено въ Денникъ Законовъ, поручаемъ, въ чемъ до кого касается, Намѣстнику Нашему въ Царствѣ Польскомъ, Главнокомандующему Дѣйствующей Арміи Генералъ-Фельдмаршалу Князю Варшавскому, Графу Паскевичу-Эриванскому, Правительственному Совѣту и Особому Уголовному Суду.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, 4 (16) Сентября 1834 г.

На подлинномъ подписано
Собственною рукою Его Императорскаго и Царскаго Величества:

НИКОЛАЙ.

Министръ Статсъ-Секретарь
въ должности Помощникъ Министра,
(подписано) Иг. Туркулъ.

Вѣрно:

Статсъ-Секретарь при Правительственномъ Совѣтѣ.
И. Тимовскій.

ИМЯННЫЙ СПИСОКЪ ПРЕСТУПНИКАМЪ,

которые послѣ двукратнаго вызова, не явились въ Особый Уголовный Судъ, Высочайшимъ повелѣніемъ отъ 13-го Февраля 1832 года въ городѣ Варшавѣ учрежденный, онымъ же Судомъ приговорены, и къ которымъ относится 8-й пунктъ Высочайшаго Его Императорскаго и Царскаго Величе-

5. Takieży samey karze na przeciąg czasu wyrokiem Sądu oznaczony, ulegnie uczeń Hipolit Rzewuski, skazany na jednoroczne ciężkie więzienie.

6. Podoficerowie: Michał Bębnowski i Rafał Wodzyński, skazani przez Sąd na zamknięcie w domu kary i poprawy, pierwszy na lat dwa, a ostatni na rok jeden, wytrzymani tamże będą: Bębnowski przez rok jeden, a Wodzyński podług wyroku Sądu.

7. Z uwagi na żal, okazany przez Karola Zielińskiego, dymisyonowanego Podpółkownika, wyrokiem Sądu na jednoroczne więzienie ciężkie skazanego, tudzież przez wzgląd na zeznanie jego, iż do przyjęcia tytułu Vice-Prezesa nieprawego Rządu w Zakrocymiu wznowionego, przymuszony był groźbami powstańców; szczególniej zaś na okoliczność, że pomieniony Zieliński, wkrótce po opuszczeniu służby w ich szeregach, odnowił przysięgę na wierność Nam i stawił się przed Sądem; udzielone mu zostanie od Nas Najłaskawsze przebaczenie, i tenże uwolniony jest od wyrzeczonej przeciw niemu przez Sąd kary.

8. Co się zaś tyczy innych winowayców, w liście obok załączonej wymienionych, którzy po uśmierzeniu rokoszu skryli się, będąc obwinieni o zbrodnię z pod amnestyi Manifestem Naszym udzieloney wyłączone, a wezwani po dwakroć stosownie do Art. 65 postanowienia Naszego z dnia 13 Lutego 1832 roku, do stawienia się przed Sądem na wyznaczony termin, tego nie dopełnili; i którzy następnie, na mocy wykrytych przez śledztwo dowodów, przekonywających o ich ciężkich zbrodniach i przestępstwach, przez Sąd pomieniony sądeni byli, i na zasadzie Kodexu Karnego Królestwa Polskiego przezeń skazani, a w szczególności wyliczeni w rzeczoney liście, pierwsi dwięście czterdzieści dziewięć winowayców na karę śmierci, przez powieszenie na szubienicy, następni po nich dziewięciu na karę miecza, pozostali zaś siedmiu na warowne i ciężkie więzienie, ze wszystkimi skutkami, jakie podobne kary, według prawa, za sobą pociągają, Mieć chcemy, aby przy pozbawieniu tychże winowayców wszelkich praw, jakie każdemu z nich służyły, zawyrokowane przeciw nim kary śmierci, jako też więzienia, zastąpione były dla nich wszystkich, w liście wyszczególnionych, wywołaniem na zawsze z Królestwa Polskiego i z innych podwładnych Nam ziem Cesarstwa Naszego. Jeżeliby zaś który z tych winowayców, jawnie lub potajemnie w granice Cesarstwa lub Królestwa kiedykolwiek powrócił, takowy uleść ma skutkom wydanego przeciw niemu wyroku Sądu, podług całej surowości polowego prawa kryminalnego Armii Czynney.

9. Dalsze śledztwa do wyśledzenia wszelkich początków byłego rokoszu i do wykrycia innych uczestników tegoż dające, jak również poszukiwanie osób podejrzanych o uczestnictwo w zbrodniach politycznych, mają być odtąd, zaniechane i żadne nadal nowe w tym względzie czynności w drodze kryminalney rozpoczynane nie będą. Oddzielny Sąd Kryminalny o stanie zwinięty; Akta zaś jego w należytych porządku oddane być mają, gdzie wypada; względem czego Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskim pozostawia się wydanie stosownych rozporządzeń.

10. Wykonanie niniejszego rozkazu Naszego, który wraz z załączoną przy nim listą, ma być w Dzienniku Praw umieszczony, Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskim Naczelnie Dowodzącemu czynną Armią, Janerałowi Feldmarszałkowi Xięciu Warszawskiemu, Hrabu Paskiewiczowi Erywańskiemu, Radzie Administracyney i Oddzielnemu Sądowi Kryminalnemu, w czym do kogo należy, polecamy.

Dan w Carskim Siele dnia 4^{tego} Września 1834 roku.

(podpisano) N I K O Ł A Y.
przez CESARZA i KRÓLA.
Minister Sekretarz Stanu

W zastępstwie Pomocnik Ministra,

(podp.) Ig. Turkull.

Za zgodność:

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyney,
J. Tymowski.

LISTA IMIENNA WINOWAYCÓW,

którzy pomimo dwukrotnego wezwania, nie stawili się przed Oddzielnym Sądem Kryminalnym, postanowieniem Naryższem z dnia 13 Lutego 1832 roku, w Warszawie ustanowiony, przez Sąd tenże osądzeni zostali, i do których odnosi się ustęp 8 postanowienia Jego Cesarsko-Królewskiego Mości z dnia dzisiejszego.

ства, повелѣнія, состоявшагося нынѣшняго 4 (16) числа Сентября мѣсяца 1834 года.

I. Преступники, приговоренные къ смертной казни, повѣшеніемъ на висѣлицѣ:

1. Клементій Громанъ, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской Арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Волынской Губерніи города Кременца.
2. Иванъ Бышинскій, Унтеръ-Офицеръ, бывшей Польской Арміи Гвардейскаго гренадерскаго полка школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Виленской Губерніи деревни Мигуле.
3. Людвикъ Банчакъвичъ, Подпрапорщикъ бывшей Польской Арміи Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ округа Радзиньскаго города Кюцка.
4. Левъ Чарковский, Подпрапорщикъ бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Подольской Губерніи деревни Кожуховъ.
5. Леопольдъ Рачинскій, Подпрапорщикъ бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Подольской Губерніи города Смотрича.
6. Клементій Понговскій, Подпрапорщикъ бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Пѣтровскаго Округа деревни Возники.
7. Иванъ Зѣлинскій, Унтеръ-Офицеръ, бывшей Польской арміи Гвардейскаго-гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Прзасныжскаго Округа деревни Кржыновлодзе.
8. Адамъ Козмянъ, Унтеръ-Офицеръ, бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Люблинскаго Округа, деревни Галензова.
9. Владиславъ Енглеръ, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Люблинскаго Округа, города Курова.
10. Феликсъ Киклинскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Варшавскаго Округа деревни Борженцина.
11. Войцѣхъ Лещинскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи, гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ города Люблина.
12. Казимиръ Мацѣевскій, Унтеръ-Офицеръ, бывшей Польской арміи, гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ г. Варшавы.
13. Ремигій Вѣржицкій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Замостскаго Округа деревни Лукова.
14. Станиславъ Смолинскій, Унтеръ-Офицеръ 6. Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣх. Подпрапорщиковъ, изъ Опатовскаго Округа деревни Войдоль.
15. Викентій Поплавскій, Унтеръ-Офицеръ 6. Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣх. Подпрапорщиковъ, изъ Волынской Губерніи г. Порицка.
16. Антоній Боярскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи, Гвардейскаго гренадерскаго полка, школы пѣх. Подпрапорщиковъ, изъ г. Замосця.
17. Еаддей Троинскій, старшій Сержантъ бывшей Польской арміи, баталіона Саперовъ, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ г. Варшавы.
18. Венцеславъ Станевскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской Арміи сапернаго баталіона, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Варшавскаго Округа деревни Елѣонка.
19. Камилъ Мохнацкій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи сапернаго баталіона, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Австрійской Галиціи изъ деревни Бояницъ.
20. Едуаръ Вернезобре, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи сапернаго баталіона, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ города Варшавы.
21. Иванъ Ольшевскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи сапернаго баталіона, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Ленчицкаго Округа изъ деревни Островка.
22. Антоній Фальковскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи сапернаго баталіона школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ города Варшавы.
23. Евстахій Мацѣевскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи сапернаго баталіона школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ города Варшавы.
24. Францъ Обуховичъ, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи сапернаго баталіона школы пѣ-

Dnia 4 (16) Września 1834 roku.

I. Winowaycy na karę śmierci, przez powieszenie na szubienicy wykonać się mający, skazani.

1. Klemens Groman, Podoficer z półku Grenadyerów Gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Krzemieńca Gubernii Wołyńskiej.
2. Jan By-zyński, Podoficer z półku Grenadyerów Gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem ze wsi Migule Gubernii Wileńskiej.
3. Ludwik Banczakiewicz, Podchorąży z półku Grenadyerów Gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Kocka Obwodu Radzyńskiego.
4. Leon Czarkowski, Podchorąży z półku Grenadyerów gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem ze wsi Koźuchów w Gubernii Podolskiej.
5. Leopold Raczynski, Podchorąży z półku Grenadyerów Gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Smotrycza Gubernii Podolskiej.
6. Klemens Pagowski, Podchorąży z półku Grenadyerów Gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem ze wsi Woźniki Obwodu Piotrkowskiego.
7. Jan Zieliński, Podoficer z półku Grenadyerów Gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem ze wsi Krzynowłodze Obwodu Przasnyskiego.
8. Adam Koźmian, Podoficer z półku Grenadyerów gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem ze wsi Gałęzowa Obwodu Lubelskiego.
9. Władysław Engler, Podoficer z półku Grenadyerów gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Kurowa Obwodu Lubelskiego.
10. Felix Kikliński, Podof. z półku Grenadyerów Gwardyi byłego woyska polskiego, ze szkoły Podchor. piechoty, rodem ze wsi Borzęcina Obwodu Warszawskiego.
11. Wojciech Leszczyński Podof. z półku Grenadyerów gwardyi b. woyska polsk., ze szkoły Podchor. piech., rodem z miasta Lublina.
12. Kazimierz Maciejowski, Podof. z półku Grenadyerów gwardyi był. woyska polskiego, ze szkoły Podchor. piech., rodem z miasta Warszawy.
13. Remigiusz Wierzbicki, Podoficer z półku Grenad. gwardyi b. woyska polsk., ze szkoły Podchorążych piech., rodem ze wsi Łukowa Obwodu Zamoyskiego.
14. Stanisław Smoliński, Podof. z półku Grenadyerów gwardyi b. woyska polsk., ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem ze wsi Woydół Obwodu Opatowskiego.
15. Wincenty Popławski, Podoficer z półku Grenadyerów Gwardyi b. woyska polsk., ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Porycka Gubernii Wołyńskiej.
16. Antoni Bojarski, Podof. z półku Grenadyerów Gwardyi b. woyska polsk., ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Zamościa.
17. Tadeusz Troiński, Sierżant starszy z batalionu Saperów b. woyska polsk., ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy.
18. Wacław Staszewski, Podoficer z batalionu saperów b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piech., rodem ze wsi Jelonka Obwodu Warszawskiego.
19. Kamil Mochnacki, Podoficer z batal. saperów b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piech., rodem ze wsi Boianic Galicyi Austriackiej.
20. Edward Wernezobre, Podoficer z batal. saperów b. woyska pol., ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Warszawy.
21. Jan Olszewski, Podoficer z batal. saperów b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem ze wsi Ostrówka Ob. Łęczyckiego.
22. Antoni Falkowski, Podoficer z batal. saperów b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem z miasta Warszawy.
23. Eustachy Maciejowski, Podoficer z batal. saperów b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piech., rodem z miasta Warszawy.
24. Franciszek Obuchowicz, Podoficer z batalionu saperów b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piech., ro-

хотныхъ Подпрапорщиковъ, Августовскаго Округа изъ деревни Сломковщины.

25. Иосифъ Гарчинскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Гостынскаго Округа изъ деревни Сейковицъ.

26. Карлъ Минишевскій, старшій Сержантъ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Ленчицкаго Округа изъ деревни Кржемянева.

27. Аполинарій Ныко, Подпрапорщикъ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Волынской Губерніи изъ деревни Буянь.

28. Фома Маліанкевичъ, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Неаполитанскаго Королевства изъ города Монополя.

29. Маріанъ Плахецкій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхот. Подпрапорщиковъ, Куявскаго Округа изъ деревни Шуткова.

30. Иванъ Непомукенъ Млодецкій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Опатовскаго Округа изъ деревни Громанева.

31. Мартинъ Добржелевскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Пйотрковскаго Округа изъ деревни Ззизулице.

32. Иванъ Фальковскій, старшій Сержантъ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ города Плоцка.

33. Иосифъ Пѣховскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Кіевской Губерніи изъ города Туркрина.

34. Августинъ Брюсенмейстеръ, Подпрапорщикъ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ города Ловича.

35. Игнатій Полянскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи пѣхотнаго линійнаго полка Его Императорскаго Высочества Великаго Князя МИХАИЛА, N. 1-го, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Кальварійскаго Округа изъ деревни Стольницы.

36. Фома Свѣркоцкій, старшій Сержантъ бывшей Польской арміи 2-го пѣхотнаго линійнаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Млавскаго Округа изъ деревни Свѣркоцина.

37. Карлъ Клоссъ, старшій Сержантъ бывшей Польской арміи 2-го пѣхотнаго линійнаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ Силезіи, города Бычина.

38. Антоній Запасникъ, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи 2-го пѣхотнаго линійнаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Волынской Губерніи изъ деревни Скробова.

39. Казимиръ Обренбскій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи 2-го пѣхотнаго линійнаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Липновскаго Округа изъ деревни Обренбля.

40. Андрей Радлицкій, Унтеръ-Офицеръ бывшей Польской арміи 2-го пѣхотнаго линійнаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Гостынскаго Округа изъ деревни Раковца.

41. Теодоръ Карчевскій, Подпрапорщикъ бывшей Польской арміи, 2-го пѣхотнаго линійнаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, изъ города Калиша.

42. Войцехъ Здзарскій, старшій Сержантъ бывшей Польской арміи 2-го пѣхотнаго линійнаго полка, школы пѣхотныхъ Подпрапорщиковъ, Пйотрковскаго Округа изъ деревни Подлясь.

(Окончаніе впереди.)

dem ze wsi Słomkowszczyzny Obwodu Augustowskiego.

25. Józef Garczyński, Podoficer z półku piechoty liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woysk pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem ze wsi Seykowie Obwodu Gostyńskiego.

26. Karol Miniszewski, Sierżant Starszy z półku piechoty lin. Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woyska pol. ze szkoły Podchor. piechoty, rodem ze wsi Krzemienia Ob. Łęczyckiego.

27. Apolinary Nyko, podchorąży z półku piech. lin. Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem ze wsi Bujan Gubernii Wołyńskiej.

28. Tomasz Malankiewicz, Podoficer z półku piechoty liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woysk pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem z miasta Monopola Królestwa Neapolitańskiego.

29. Maryan Płachecki, Podoficer z półku piechoty liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woysk pol., ze szkoły Podchorąż. piechoty, rodem ze wsi Szczutkowa Obwodu Kujawskiego.

30. Jan Nepomucen Młodecki, Podoficer z półku piechoty liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woysk pol., ze szkoły Podchorążych piech., rodem ze wsi Gromaniewa Ob. Opatowskiego.

31. Marcin Dobrzelewski, Podoficer z półku piechoty liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woysk pol., ze szkoły Podchorążych piech., rodem ze wsi Zdziszulice Obwodu Piotrkowskiego.

32. Jan Falkowski, Sierżant starszy z półku piechoty liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piech. rodem z miasta Płocka.

33. Józef Piechowski, Podoficer z półku piech. liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woyska polskiego, ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem z miasta Tukrzyńka Gubernii Kijowskiej.

34. Augustyn Brüsenmeister, Podoficer z pół. piech. liniowej Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piech. rodem z miasta Łowicza.

35. Ignacy Polański, Podoficer z pół. piech. lin. Jego Cesarze wiczowskiej Mości WIELKIEGO XIĘCIA MICHAŁA, N. Igo, b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem ze wsi Stolnicy Obwodu Kalwaryjskiego.

36. Tomasz Swierkocki, Sierżant starszy z pół. 2go piech. lin. b. w. pol. ze szkoły Podchor. piech., rodem ze wsi Swierkocina Obwodu Mławskiego.

37. Karol Kłoss, Sierżant starszy z pół. 2go piech. lin. b. w. pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem z miasta Byczyny ze Szląska.

38. Antoni Zapasnik, Podoficer z półku 2go piechoty lin. b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem ze wsi Skrobowa Gubernii Wołyńskiej.

39. Kazimierz Obrębski, Podoficer z półku 2go piechoty lin. b. woyska pol., ze szkoły Podchorążych piechoty, rodem ze wsi Obrębia Ob. Lipnoskiego.

40. Andrzej Radlicki, Podof. z pół. 2go piech. liniowej b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piech., rodem ze wsi Rakowca Ob. Gostyńskiego.

41. Teodor Karczewski, Podchor. z pół. 2go piech. lin. b. woyska pol., ze szkoły Podchor. piechoty, rodem z miasta Kalisza.

42. Wojciech Zdarski, Sierżant starszy z półku 2go piechoty liniowej b. woyska pol., ze szkoły Podchorążych piech., rodem ze wsi Podlesia Obwodu Piotrkowskiego.

(Dalszy ciąg nastąpi.)